

de Granollers sense solta, ni aportar una dada que pugui apoiar les seves gratuïtes asseveracions.

I que no diguin que no compten amb medis per una exquisida fiscalització, car En Vicenç Camp, conseqüent nacionalista i *prohom* d'en Riba a Granollers, ostenta el càrrec de regidor de nostre Municipi i amb tal caràcter i representació va assistir a l'àpat de la Lliga al Parc de Montjuich.

En Vicenç Camp té a la seva disposició els llibres oficials de Casa la Ciutat per a quants antecedents sien menester, a fi de justificar la marxa administrativa de nostre Municipi; però com que avui, mercès a una honrada actuació, l'Ajuntament no té deutes i disposa de sobrat crèdit que li permet atendre sols compromisos sense que influeixi poc ni molt en la seva vida el ridícol embarg trabat illegalment per la Mancomunitat de Catalunya (entitat perfectament quebrada, gràcies a les malversacions i disbauxes dels seus homes representatius) no els interessa una actuació personal i directa, car es veurien obligats a regonèixer les excel·lències de la nostra política administrativa.

Restem, doncs, tranquils; ho i esperant les sensacionals acusacions que ens farà en Riba desde «Gent d'Ara», posant-nos incondicionalment a la seva disposició per si, en lloc de la premsa, vol utilitzar la tribuna per a combatre la nostra actuació, acceptant una controvèrsia a la que hi anirem gustosíssims.

C.

En el vinent mes d'octubre es reunirà, en una de les poblacions d'aquest districte, que's designarà amb oportunitat, una

ASSEMBLEA

d'elements representatius adictes a la política que inspira l'actuació de la COALICIÓ LLIBERAL DEMOCRATA

Alerta, catalans!

Fa molts dies que es vé dient que els telèfons en mans de la Mancomunitat serien una cosa ideal; més, en llegir aquests dies, en la premsa de Barcelona, la ressenya d'un fet que no podem passar sense comentar, ens ha portat un dubte a l'ànima

Un dels últims diumenges, circulava pel passeig de la Bonanova de la ciutat comtal, un auto que caigué en un desnivell que hi ha en aquella concorreguda i aristocràtica avinguda. Afortunadament, cap de les persones que ocupaven el veïcol sofrí el més petit dany.

Fins aquí, el succeït és cosa corrent; més, resulta que el passeig de la Bonanova és un passeig de la Mancomunitat, i que el desperfecte, (causa de l'accident), fa la friolera de CATORZE MESOS que està de la mateixa manera, sense que ningú s'hagi cuidat d'arreglar-ho.

A propòsit d'això, ens venen a la memòria les paraules agres que no hi ha molt temps varen creuar-se entre l'«Automòvil Club» i la Mancomunitat de Catalunya, quan el primer es queixà del deplorable estat en que aquesta tenia algunes carreteres de la regió, i pensem que si el servei de l'Estat és deficient, sens cap dubte, no és pas millor el de la Mancomunitat, i que si aquesta no és capàs de tenir en bon estat una carretera com la de la Bonanova, que està dintre de Barcelona, menys diligència podrà esmerçar en els camins llunyans, de quin estat són pòcs els que s'en enteren.

Pot en Puig i Cadafalch col·leccionar aquesta història amb els *numerosos* telegrams que li envien demanant que els Telèfons passin als seus dominis.

Quan la Mancomunitat de Catalunya deslligui per complet de la política l'arranjament de moltes millores que li són confiades i d'altres que en el succesiu se li puguin confiar, allavors a Catalunya hi haurà seriosament un compacte criteri d'unanimitat per a aconseguir un màxim esforç encaminat a aconseguir les coses profitoses de la terra; més, si els que regeixen aquell organisme persisteixen en el seu desmesurat orgull de domini, en la seva immoral oligarquia de fins interessats i partidistes; allavors, davant d'aqueixa gent, i de aquest estat de coses, hi haurà sempre, forçosament, necessàriament, dintre de Catalunya, qui els barri el pas, posant frè als seus desmans i a la seva famolenca i absorbent condició d'«arrivistes».

Cal, doncs, que el poble català mesuri bé quin és el camí a seguir, a l'objecte d'assolir, quant més aviat millor, tot allò que li pertoca; sens que l'«intervencionisme oportunista» dels lliguers sigui l'única forma, l'únic esglaió que ha de portar-nos al què tots tant desitgem, en profit d'aquesta terra.

Ans que farandulers de la política, som i serem sempre cosa més digna!

Som i serem CATALANS!!

JORDI MATALARANYA

Un cas estrany

Hem rebut una carta d'un «xino» que viu a la Guinea Espanyola, que, com que està escrita en l'idioma del Celest Imperi, no n'hem pogut treure l'entrellat Solament, (i això sí que hi és amb totes les lletres), hem llegit un nom: «TRIAS DE BES»; i més avall unes paraules quin sentit no comprenem, que diuen: «Hi ting un tall que ha d'èser per a mí».

Com que no ens ha sigut possible entendre res més del laberíntic escrit, enviem el document per a la seva traducció a un altre «xino» que escriu a la Mancomunitat de Catalunya.

Un cop aclarit el «cas», i en sapiguer de què es tracta, prometem donar-ne compte en la primera oportunitat i en una secció d'aquest periòdic, ampliant amb tots els detalls tot el què poguem recollir.

Realment, estem intrigats.

Què serà?

La solució — ja ho hem dit — en otro número

NOTETES

El senyor Miracle, diputat a Corts per Sant Feliu del Llobregat, fa dies que s'entreté publicant una sèrie d'articles a «La Veu de Catalunya», demanant la repatriació dels soldats del Marroc.

Nosaltres creiem que els intents del senyor Miracle haurien tingut més eficàcia si, en lloc d'empendre aquesta campanya en les columnes del diari regionalista, el diputat lliguer hagués mogut sobre aquest punt, un debat en tota forma, al Congrés.

O bé podien gestionar-ho, des de llurs respectius Ministeris, els «companys de causa» del senyor Miracle, don Francisco Cambó i en Bertràn i Musitu, quan eren ministres d'Espanya.

Hauria sigut un acte d'«oportunisme».

L'Ivon de «Gent d'Ara», en un article que publica en un dels últims números nostre confrare, filòsof (Adiós, Xenius codorniul) amb filosofia barata i d'estar per casa, prenent contestar a l'article de nostre company Novi, «Catalanitat?»

Apunta unes paraules d'En Prat de la Riba i s'extén en altres consideracions d'escaient *científico-filosòfic*; més, no desfà cap dels punts exposats pel nostre amic.

La gent no hi entén de filosofies, senyor Ivon.

Ah, i a Irlanda tampoc...

I si no ho creu, vagi a veure-ho!

Quatre paraules a en Girassol de «Gent d'Ara»;